

Οι Αμερικανικές Εκλογές του 2024

Γεώργιος Οικονόμου

Δικηγόρος

Η προεδρία των Ηνωμένων Πολιτειών είναι δύσκολο επάγγελμα. Συγχρόνως όμως αν οργανωθεί σωστά και βοηθήσουν και οι συγκυρίες μπορεί να είναι ιδεώδες για ένα ηλικιωμένο συνταξιούχο.

Ο 80ντάχρονος Joe Biden και η Πρώτη Κυρία μόλις ετελείωσαν τις πρόσφατες εξαήμερες διακοπές του στο St. Croix στην Καραϊβική.

Οι επικριτές του Biden τονίζουν ότι μέχρι τώρα έχει ξοδέψει περίπου 260 ημέρες από τις 715 που κατέχει το αξίωμα του Προέδρου σε διακοπές. Αυτό είναι ακόμη καλύτερο ρεκόρ από τον εβδομηντάχρονο Donald Trump που «ξεκουραζόταν» στο κτήμα του στην Φλόριντα.

Ποιος θα επίστευε ότι το να ηγείται κανείς του ελεύθερου κόσμου θα ήταν επάγγελμα μερικής απασχόλησης; Και με όλες τις εξουσίες, ισχύ και επιδόματα, γιατί ένας γεροντοκράτορας να το εγκαταλείψει;

Έχει κυκλοφορήσει ευρέως ότι ο Biden χρησιμοποίησε τον χρόνο που παραθέριζε στο St. Croix για να «συζητήσει» με την σύζυγό του, Gill, και άλλους στενούς φίλους κατά πόσο να θέσει υποψηφιότητα πάλιν το 2024.

Ακόμη και οι σύμμαχοι του Biden παραδέχονται ότι δεν είναι αρκετά «νέος» για την ηλικία του. Εμφανίζεται εύθραυστος και συχνά οι πνευματικές του ικανότητες τον εγκαταλείπουν. Είναι δυνατόν να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις του μέχρι τον Ιανουάριο 2029, όταν θα είναι 86; Θα ζήσει μέχρι τότε;

Προ εξαμήνου, οι Δημοκρατικοί κύκλοι επίστευαν ότι ο Biden θα δεχθεί να αποσυρθεί. Όμως πολλά έχουν αλλάξει από τότε, και τώρα η εντύπωση στην Ουάσιγκτον είναι ότι ο Biden θα είναι ξανά υποψήφιος του χρόνου. Πιστεύεται δε ότι θα κερδίσει τις εκλογές.

Οι Μπιντενολόγοι συμφωνούν ότι αφού εσπατάλησε πέντε δεκαετίες προσπαθώντας να εκλεγεί Πρόεδρος, γιατί να αποσυρθεί τώρα; «Η αποτυχία σε κάποιο στάδιο της ζωής είναι αναπόφευκτη», είχε δηλώσει στο παρελθόν. Όμως, το να εγκαταλείπεις την αγώνα είναι ασυγχώρητο». Όπως έλεγε και ένας κυνικός Δημοκρατικός: «Ποιος εγκαταλείπει οικειοθελώς το Air Force One; Κανένας».

Η σύζυγος του Biden, Gill, η οποία φαίνεται ότι είναι η δύναμη πίσω από τον θρόνο, λέγεται ότι εκμυστηρεύτηκε σε φίλους ότι αποφάσισε να διεκδικήσουν ακόμη μια τετραετία.

Οι Bidens εμφανίζονται ότι είναι πιο ικανοποιημένοι από τη ζωή τώρα, παρά προ έξι μηνών, όταν ο πληθωρισμός αυξανόταν συνεχώς και η δημοτικότητα του Προέδρου είχε πέσει στο 37%. Το καλοκαίρι του 2022 η τύχη άλλαξε. Το Ανώτατο Δικαστήριο εβοήθησε, αντιστρέφοντας την απόφαση στην υπόθεση Roe v. Wade και το θέμα των εκτρώσεων επανήλθε ως ένα από τα πρώτα θέματα στην κυβερνητική πολιτική. Για την αλλαγή στην απόφαση του Biden συνέτεινε και ο Trump όταν ανακοίνωσε την υποψηφιότητα του για το 2024.

Δημοκρατικοί αναλυτές ξαφνικά άρχισαν να μιλούν για την «ρέντα» νίκης του Biden. Μερικά δημοφιλή νομοσχέδια έγιναν νόμοι, και η Ουκρανία επανακατέλαβε ζωτικής σημασίας περιοχές από την Ρωσία.

Ερχόμαστε στις εκλογές του Νοεμβρίου 2022. Το κόμμα του Biden, παρά τα αντίθετα προγνωστικά διατήρησε την πλειοψηφία στην Γερουσία και έχασε οριακά το Κογκρέσσο. Ξαφνικά το δόγμα Biden «υπεράσπιση της δημοκρατίας», κατά του Trump και του Putin, φαίνεται λιγότερο ανόητο και αφελές και περισσότερο επιτυχημένη πολιτική.

Καθώς έκλεινε η χρονιά, το τέρας του πληθωρισμού έδειξε σημεία υποχώρησης και η Ομοσπονδιακή Τράπεζα ελπίζει να αποφύγει μια σκληρή ύφεση.

Οι Ρεπουμπλικάνοι συναγωνίζονται τους Βρεταννούς συντηρητικούς στην επιθυμία για αυτοκαταστροφή. Η ελάχιστη πλειοψηφία που διαθέτει το κόμμα χρειάστηκε πέραν των τριών ψηφοφοριών για να εγκαταστήσει Πρόεδρο του Κογκρέσσου, κάτι που έχει ένα αιώνα να συμβεί.

Ακόμη και ο Donald Trump είπε στους επαναστάτες ότι «έπαιζαν με την φωτιά», αλλά τον αγνόησαν. Το αστείο στην Ουάσιγκτον είναι ότι ο πραγματικός αρχηγός είναι ο διευθυντής του Λευκού Οίκου Ron Klain, ο οποίος ανακατεύεται σε όλες τις αποφάσεις της διοικήσεως.

Ο Biden, μπορεί να αναφέρεται στις ομιλίες του για τον κίνδυνο της κλιματικής αλλαγής και τον «συνεχή αγώνα για την ψυχή του έθνους» αλλά στο πεδίο που οι θεωρητικοί των συνομωσιών ονομάζουν «το βαθύ κράτος» οι Δημοκρατικοί διεξάγουν μια σοβαρή ρεαλιστική πολιτική.

Ο πόλεμος της Ουκρανίας στοιχίζει ίσως πολλά στις Ηνωμένες Πολιτείες αλλά βοηθά την τεράστια βιομηχανία εξόρυξης των ορυκτών καυσίμων, που συνεχίζει να αναπτύσσεται. Το φυσικό αέριο και οι εξαγωγές πετρελαίου εσυνέχισαν να αυξάνονται το 2022. Το σαμποτάζ των σωλήνων του North Stream – που οι περισσότεροι δυτικοί αναλυτές

χρεώνουν στον Putin, ήταν ένας μακροχρόνιος σκοπός πολλών Αμερικανών γραφειοκρατών. Και με το Κρεμλίνο να έχει βαλτώσει στην ανατολική Ευρώπη, οι Ηνωμένες Πολιτείες μπορεί να επικεντρωθούν στην Κίνα, τον πραγματικό στρατηγικό αντίπαλο.

Το Υπουργείο των Εξωτερικών του Biden, που διευθύνεται από τον Υπουργό Antony Blinken, ακολουθεί τις πολιτικές των Obama και Trump έχοντας γνώμονα την επιβράδυνση της ανοδικής πορείας της Κίνας, αλλά συγχρόνως και επιζητούν την συνεργασία μαζί της όπου είναι δυνατόν.

Το κλειδί σ' αυτή την προσέγγιση είναι να κερδίσουν τον παγκόσμιο ψυχρό πόλεμο που εξελίσσεται με επίκεντρο τα chips των υπολογιστών. Η διοίκηση Biden έχει δεσμεύσει περίπου \$200 δις για να ενισχύσει τις κατασκευαστικές δυνατότητες των Ηνωμένων Πολιτειών σε chips και το Υπουργείο Εμπορίου έχει απαγορεύσει την εξαγωγή ημιαγωγών στην Κίνα.

Η κίνηση αυτή φαίνεται έξυπνη, τουλάχιστον μέχρις ότου ο Xi Jinping εισβάλει στην Ταϊβαν – τον πλανητικό ηγέτη στην κατασκευή chip και αρχίσει ο τρίτος παγκόσμιος πόλεμος.

Στο μέτωπο αυτό η φυσική αδυναμία του Biden ίσως είναι βοηθητική. Στις συναλλαγές του με την Κίνα και την Βόρειο Κορέα, ο Trump είχε ακολουθήσει την «πολιτική του τρελλού» του Νίξον: με το να ενεργεί εκτός λογικής αφήνει τους αντιπάλους του να διερωτώνται τι συμβαίνει.

Το γεροντικό στυλ του Biden ίσως αποδειχθεί ακόμη πιο αποτελεσματικό. Έχει π.χ. υποσχεθεί ότι η Αμερική θα υπερασπισθεί την Ταϊβαν στρατιωτικά σε περίπτωση κινεζικής επίθεσης κάτι που η διοίκηση το διέψευσε. Με άλλα λόγια, η παληά αμερικανική πολιτική της στρατηγικής ασάφειας σχετικά με τα Στενά της Ταϊβαν έχει ίσως μετατραπεί σε στρατηγική αμνησία. Κανείς

δεν γνωρίζει αν ο ηγέτης ξέρει τι λέει ή αν είναι καν στην ηγεσία. Είναι συγχρόνως κάτι καταπληκτικό αλλά και φοβιστικό.

Όμως η διεξαγωγή της εξωτερικής πολιτικής από τον Biden δεν είναι ο κύριος λόγος που αναμένεται ότι θα υποβάλει υποψηφιότητα και το 2024. Υπάρχουν και άλλα που συνηγορούν υπέρ της υποψηφιότητας του.

Όταν επέλεξαν την Kamala Harris για αντιπρόεδρο, όλοι υπελόγιζαν ότι θα είναι η διάδοχος στον προεδρικό θώκο, αλλά, όπως αποδεικνύεται από τις δημοσκοπήσεις, δεν είναι προικισμένη με ηγετικά προσόντα, δεν είναι κατά τους επαΐοντες "compos mentis", δηλ. πάντοτε στις δημοσκοπήσεις υπερτερεί ο Biden.

Παρ' όλο που οι εφημερίδες New York Times και Washington Post δημοσιεύουν ονόματα Δημοκρατικών που πιθανόν να θέσουν υποψηφιότητα για το 2024, η πραγματικότητα είναι ότι το ταλέντο είναι πολύ περιορισμένο. Εάν δε ο Biden αποφασίσει να βάλει υποψηφιότητα, έχοντας το πλεονέκτημα του εγκάθετου και αν δεν ξεσπάσει κανένα μεγάλο σκάνδαλο, καταστροφή ή σωματική δυσλειτουργία, θα μπορέσει να απωθήσει τους πιθανούς αντιπάλους.

Η Προεδρία Biden καλύπτει βαθιές δυσλειτουργίες στην Αμερικανική δημοκρατία. Υπάρχει μια μεγάλη κρίση του μεταναστευτικού στα νότια σύνορα, περίπου το 63% των Αμερικανών πιστεύουν ότι το έθνος τους έχει πάρει λάθος δρόμο.

Το Υπουργείο των Οικονομικών μπορεί να νοιώθει ικανοποιημένο στους προσεχείς μήνες για την πτώση του πληθωρισμού και της ανεργίας όμως η εμπιστοσύνη των καταναλωτών είναι σε πολύ χαμηλό επίπεδο. Περίπου το 60% πιστεύουν ότι η χώρα είναι σε ύφεση.

Παρ' όλα αυτά οι Δημοκρατικοί, δεχόμενοι ίσως ότι δεν έχουν άλλη επιλογή, κοροϊδεύουν τους εαυτούς τους ότι ο Μπιντενισμός είναι μεγάλη επιτυχία.

Ένας άλλος λόγος που ο Biden μπορεί να κυκλοφορεί στην Δυτική Πτέρυγα με τις παντούφλες του για μερικά ακόμη χρόνια είναι ότι οι Αμερικανοί έχουν σιχαθεί τον Trump. Πολλοί ρεπουμπλικάνοι θέλουν να ξεφύγουν από τον Trump και οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι τον εγκαταλείπουν για τον Κυβερνήτη της Φλόριντας Ron De Santis. Παρ' όλα αυτά ο Trump εξακολουθεί να έχει πολλούς οπαδούς σε όλη την χώρα.

Οι Δημοκρατικοί ελπίζουν ότι θα υπάρχει ένας μεγάλος αγώνας για την υποψηφιότητα των Ρεπουμπλικάνων, ένας αγώνας που ο Trump είτε θα κερδίσει είτε θα χάσει οριακά. Στο δεύτερο σενάριο ο Trump θα αρνηθεί να υποστηρίξει τον επίσημο υποψήφιο του κόμματος. Μπορεί ακόμη και να βάλει υποψηφιότητα ως ανεξάρτητος, και αυτό θα διασπάσει το κόμμα και θα δώσει την νίκη στον Biden.

Στην επινίκια ομιλία του ο Πρόεδρος Biden υποσχέθηκε «να ενώσει την χώρα» μετά τον Trump. Η «Δημοκρατία είναι πολύτιμη» είπε. Όμως, για να κερδίσει και πάλιν χρειάζεται να διατηρήσει την Αμερική διχασμένη.